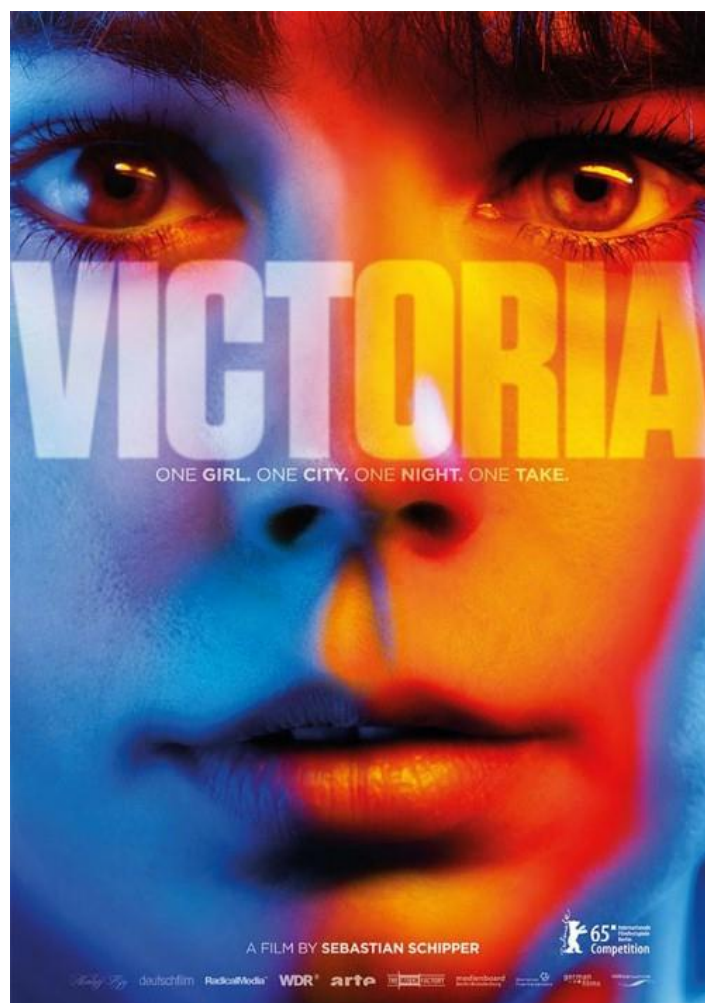

prezentuje rewelację tegorocznego MFF w Berlinie

W KINACH W LISTOPADZIE 2015 ROKU

JEDNA DZIEWCZYNA, JEDNO MIASTO, JEDNA SZANSA

SOLOPAN

przedstawia laureata sześciu niemieckich Oscarów

VICTORIA

Tytuł oryginalny: Victoria
Niemcy 2015
140 min.

w reżyserii Sebastiana Schippera

Twórcy filmu:

Scenariusz: Sebastian Schipper, Olivia Neergaard-Holm, Eike Frederik Schulz

Zdjęcia: Sturla Brandth Grøvlen

Muzyka: Nils Frahm

Montaż: Olivia Neergaard-Holm

Scenografia: Ulrich Friedrichs

Producent: Sebastian Schipper, Anatol Nitschke, Catherine Baikousis, Christiane Dressler, Jan Dressler

Obsada:

Laia Costa Victoria

Frederick Lau Sonne

Max Mauff Fuss

Franz Rogowski Bokser

Burak Yigit Blinker

André Hennicke Andi

Anna Lena Klenke Młoda matka

Daniel Fripan Rowdy

SYNOPSIS

Victoria, młoda kobieta z Madrytu, po wyjściu z modnego klubu spotyka czterech chłopaków. Sonne i jego kumple to prawdziwi berlińczycy, którzy obiecują nowoprzybyłej, że odkryją przed nią alternatywny świat stolicy Niemiec, inny niż ten znany z miejskich przewodników. Zauroczona Sonnem dziewczyna nie ma nic do stracenia. Początkowo wszystko idzie zgodnie z planem. Berlin ma w zanadrzu dziesiątki fascynujących miejsc, a uczucie między Sonnem i Victorią staje się coraz bardziej poważne. Sielankę burzy prośba o zwrot niebezpiecznej przysługi, którą chłopcy są winni prominentnemu i tajemniczemu gangsterowi. Kiedy jeden z kumpli pada zamroczony alkoholem, Sonne proponuje, by jego miejsce zajęła Victoria. Jak ta zmiana wpłynie na charakter ich relacji? Czy zostanie miejsce na szczere, stojące ponad wszelkimi przeciwnościami losu uczucie?

NAGRODY I FESTIWALE

Niemieckie Nagrody Filmowe – najlepszy film, najlepszy reżyser, najlepszy aktor pierwszoplanowy, najlepsze zdjęcia, najlepsza ścieżka dźwiękowa, najlepsza aktorka pierwszoplanowa

2015 – Międzynarodowy Festiwal Filmowy w Berlinie, **Srebrny Niedźwiedź** za najlepsze osiągnięcie artystyczne w kategorii zdjęcia dla Sturly Brandtha Grøvlena, nagroda czytelników 'Berliner Morgenpost', nagroda Gildii Niemieckich Kin Arthousowych

2015 – Międzynarodowy Festiwal Filmowy w Toronto

2015 – Kołobrzeski Festiwal Filmowy Sensacyjne Lato Filmów

2015 – Międzynarodowy Festiwal Filmowy w Hong Kongu

2015 – Międzynarodowy Festiwal Filmowy w Wilnie

2015 – Międzynarodowy Festiwal Filmowy w Minneapolis

2015 – Festival de Beaune

2015 – Valence Scénario: Festival International des Scénaristes

2015 – Międzynarodowy Festiwal Kina Niezależnego w Buenos Aires

2015 – Międzynarodowy Festiwal Filmowy w Skopje

2015 – Międzynarodowy Festiwal Filmowy w Sydney

2015 – Międzynarodowy Festiwal Filmowy w Los Angeles

2015 – Międzynarodowy Festiwal Filmowy w Jerozolimie

2015 – Międzynarodowy Festiwal Filmowy Riwiera Maya

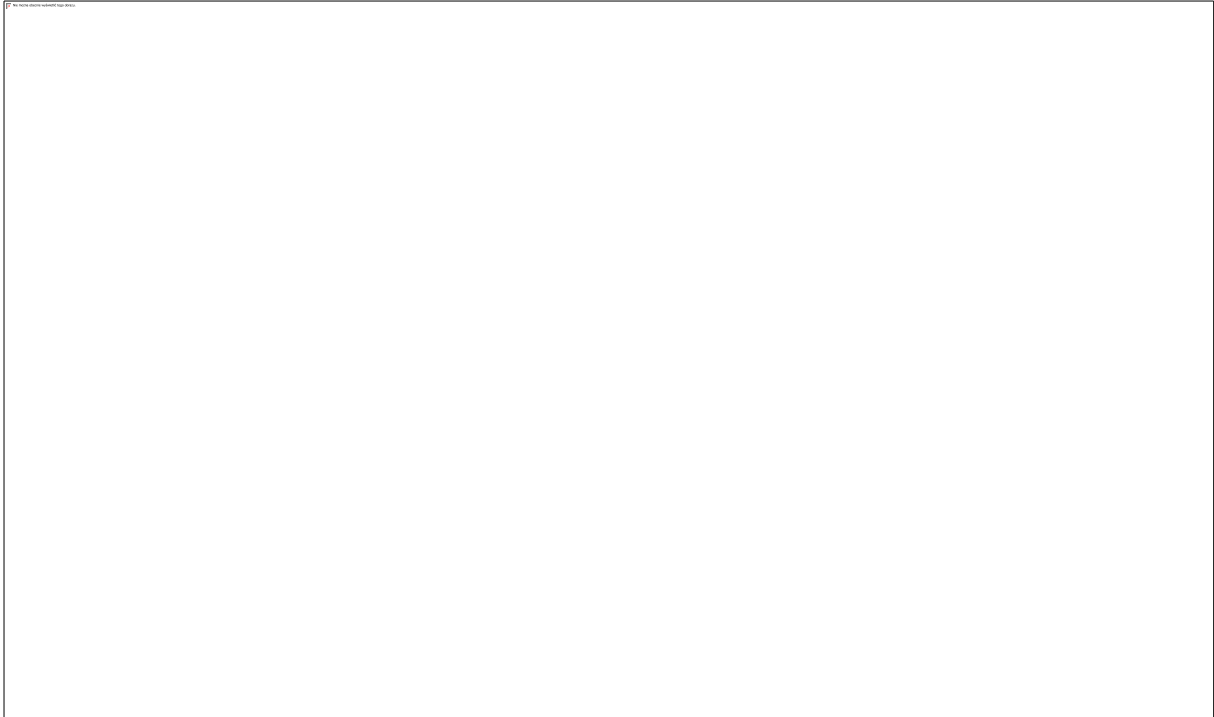
2015 – Filipiński Festiwal Premier Filmowych

2015 – Międzynarodowy Festiwal Filmowy Tajpej

2015 – Międzynarodowy Festiwal Filmowy w Odessie

2015 – Międzynarodowy Festiwal Filmowy w Nowej Zelandii

2015 – Międzynarodowy Festiwal Filmowy w Melbourne International Film Festival

PRASA O FILMIE

Niemiecką "Victorię" Sebastiana Schipperera ogląda się w ciszy i skupieniu. **Już od pierwszej, hipnotyzującej, energetycznej sceny wiadomo, że tego filmu nie da się zbagatelizować.**

Urszula Lipińska, Stopklatka

Victoria Sebastiana Schipperera **wciąża jak wir**, przybierający na sile wraz z rozwojem akcji.

Agata Korbus, Bad Taste

„Victoria” **pulsuje życiem.**

Blake Howard, 2 UE That Movie Show

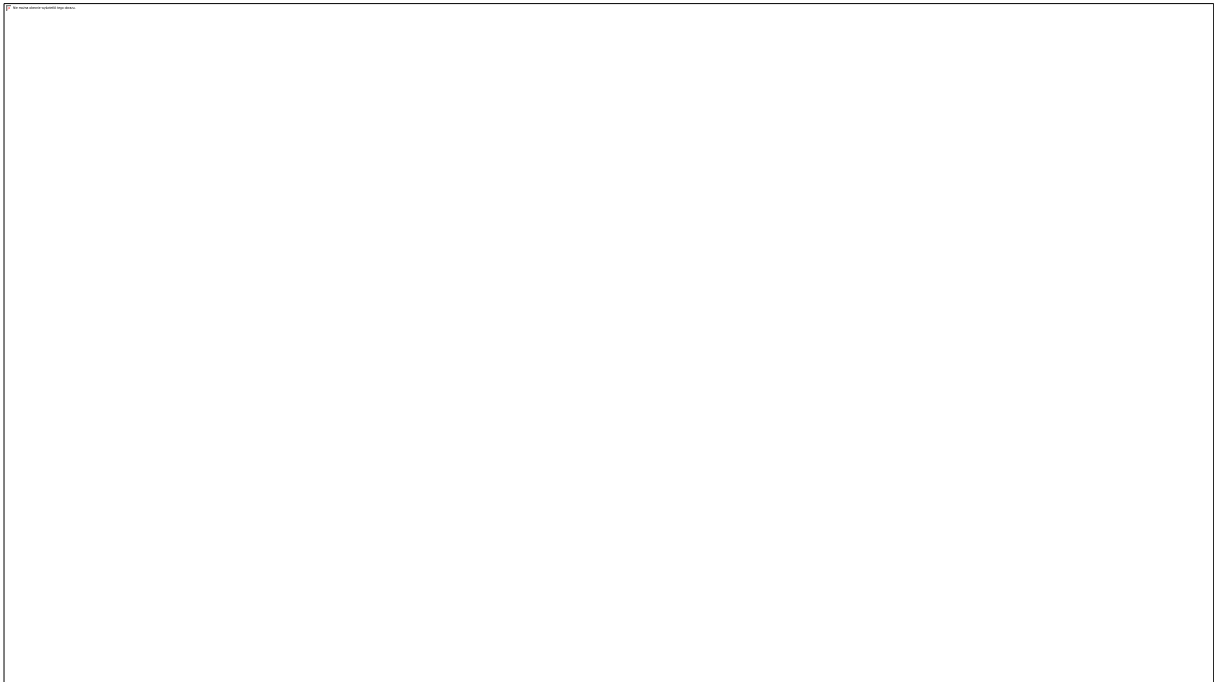
Elektryzująca, intensywna jazda.

Lynden Barber, SBS

Każda minuta tego pulsującego filmu **jest efektem kunsztu technicznego**
pracującego w służbie ludzkości.
Bob Strauss, Los Angeles Daily News

Spadaj, „Birdman”! W mieście jest nowy nakręcony jednym ujęciem film,
który nie popisuje się sprawnością technologiczną.
Guy Lodge, Variety

Kinematograficzny wyczyn.
Agata Malinowska, Filmaster

OŚWIADCZENIE REŻYSERA

To nie jest film o napaści na bank. Właściwie to w ogóle nie jest film. To napaść na bank sama w sobie.

„Victoria” została nakręcona w jednym ujęciu. Dwie godziny i czternaście minut, żadnych cięć, żadnych tanich sztuczek. Po prostu: jedno ujęcie. 27 kwietnia 2014 roku uruchomiliśmy kamerę o 4:30 rano w klubie, w którym znajdował się główny plan produkcji. O 6:54 wyłączyliśmy kamerę. Krótco po tym, jak nasz

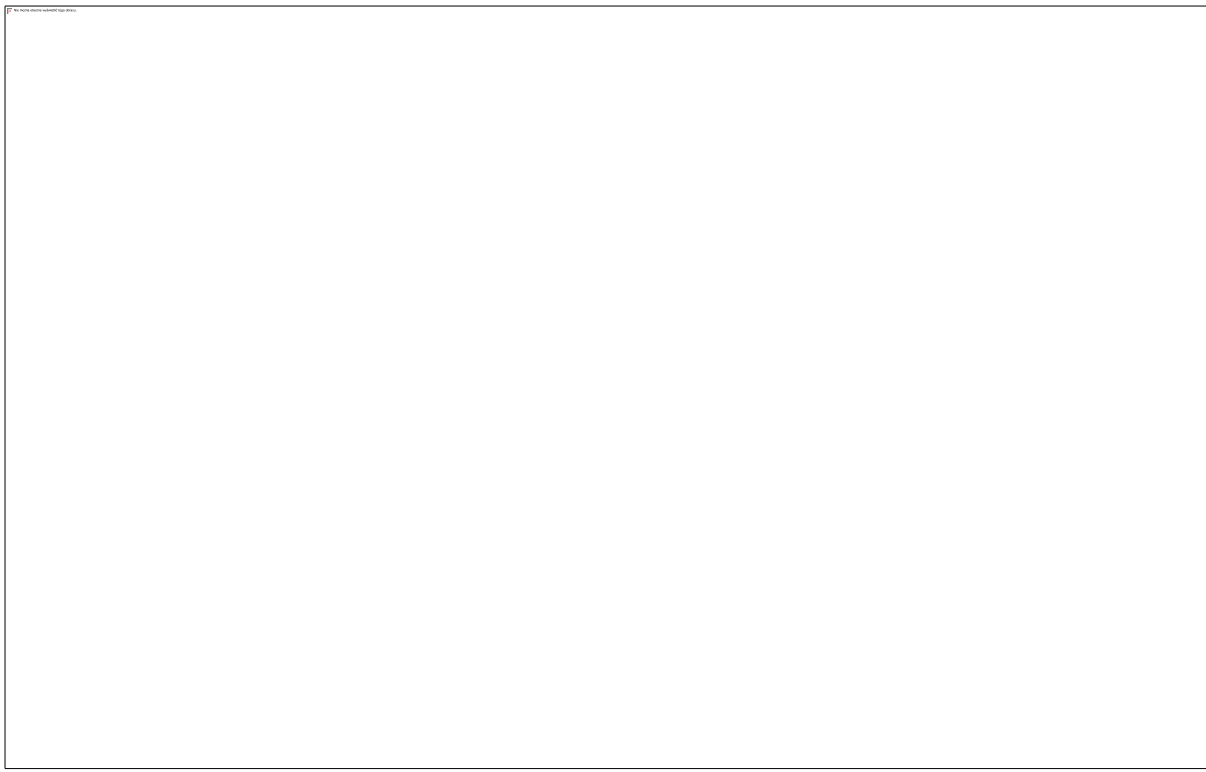
operator nakręcił zniewalające ujęcie wschodzącego słońca, przekonany, że osiągnął arcydzieło. I miał rację.

Dlaczego zdecydowałem się na ten film? Bo jest szalony, może też trochę głupi. Ale – to tak jak zapytać, dlaczego ludzie rabują banki? Dla pieniędzy! A może wcale nie jest to jedyny powód?

Pierwsze wspomnienia związane z pomysłem na ten film pochodzą z czasu, kiedy uświadomiłem sobie, że nigdy nie odważyłbym się obrabować banku. I wcale ta myśl mi się nie podobała. Wierzę bowiem, że to musi być niesamowite doświadczenie. Nie chodzi o polowanie na ludzi, porywanie ich czy skrzywdzenie, tylko wejście w pewną strefę – ciemną i pełną strachu – w której przy pomocy pistoletu zawłaszczasz wszystko. Dostać coś, na co nie zasługuje się, coś, na co wcale się nie zapracowało.

Hemingway zawsze chciał zastrzelić słonia. Wiedział, że to wielki grzech, ale ostatecznie i tak to zrobił. Albo może właśnie dlatego to zrobił. Podobnie było w przypadku „Victorii”: ideą była napaść na bank, której dokonaliśmy w czasie rzeczywistym na planie filmowym. Akcja dzieje się godzinę przed skokiem i godzinę po nim. Zależało nam na oddaniu samego doświadczenia, które trudno jest poczuć w kinie, chociaż powstało już tak wiele filmów poświęconych temu tematowi.

Sebastian Schipper

WYWIAD Z REŻYSEREM

Co główna bohaterka Pańskiego filmu robi w środku nocy sama na ulicach Berlina?

Zacznijmy od tego, że Victoria to dobra dziewczyna. Zawsze przestrzegała zasad, dobrze się uczyła. Znajduje się w takim momencie swojego życia, kiedy zostawiono ją z niczym. Przez 16 lat dzień w dzień przez kilka godzin ćwiczyła grę na pianinie po to tylko, by usłyszeć, że nie jest wystarczająco dobra. Taka sytuacja może być modelowa dla ludzi z klasy średniej. Kiedy przytrafia ci się coś takiego, tracisz swój moralny kompas. W takiej sytuacji znalazła się bohaterka.

Dziewczyna jest z Hiszpanii, zaś chłopak, którym się zauroczyła, pochodzi z Berlina.

W narracjach dotyczących Niemiec najczęściej pojawia się aspekt prosperity. Niemcy uznawane są za Europę klasy A. Natomiast Hiszpania, która nie jest może w tak złej sytuacji, jak Grecja, cały czas kojarzy się z młodymi ludźmi, którzy zostali pozbawieni perspektyw. Młodzi nie wiedzą, co ze sobą zrobić, dokąd pójść. Takiej właśnie bohaterki potrzebowałem. Przy okazji chciałem pokazać, że

sytuacja w Niemczech wcale nie jest taka różowa. Jednak ponad wszystko chciałem uchwycić tę ponadnarodową solidarność, jaka jest tylko między młodymi ludźmi.

Historia kina usłana jest filmami o napadach na bank. Inspirował się Pan którymiś z nich?

Nie można mnie określić innymi słowami, jak „daleki od inspirowania się”. Chciałem pozostać jak najdalej od filmu „utrzymanego w stylu” albo „podobnego do”. Nie chciałem wspinać się na drzewo, na które wdrapało się już tysiące artystów. Chciałem zdobyć własne. W kinie gatunków jest tak, że twórcy chcą powtarzać dobre wzorce. Kiedy kręcisz film mafijny, idziesz w stronę „Ojca chrzestnego”. Mi zależało na tym, żeby znaleźć unikalny smak.

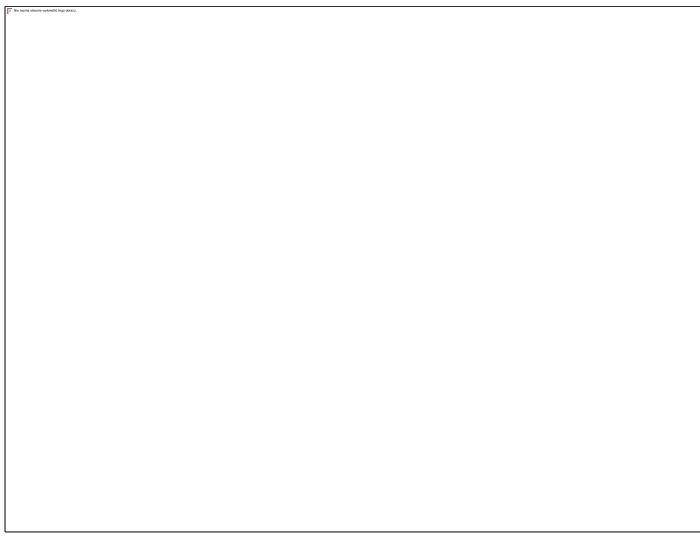
A w jaki sposób chciał Pan pokazać samo miasto?

Nie miałem takich ambicji, żeby reklamować Berlin, choć sam uważam, że to najlepsze miejsce na świecie.

Skąd wziął się pomysł na formę „Victorii”, nakręconej jednym ujęciem?

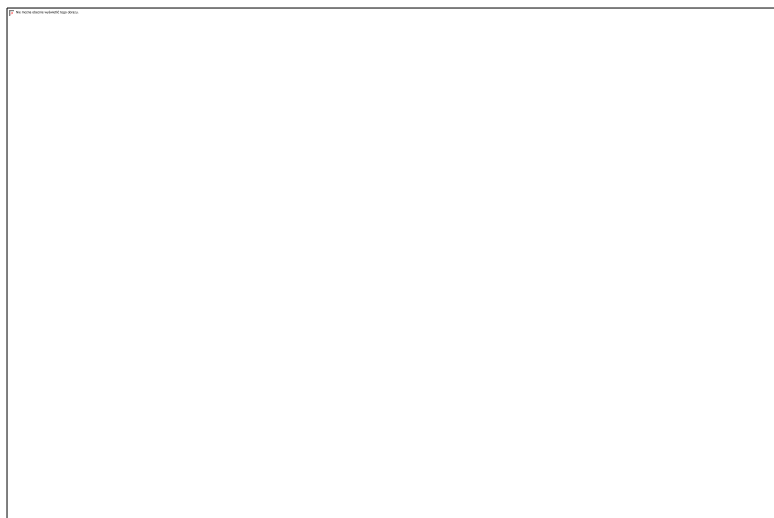
Potrzebowałem znaleźć coś, o co będę mógł walczyć. Walka o taką formę stała się moją motywacją. Jestem osobą, która nie znosi tracić czasu. Nakręciłem więc film w dwie godziny (śmiech).

OBSADA

Laia Costa – Victoria

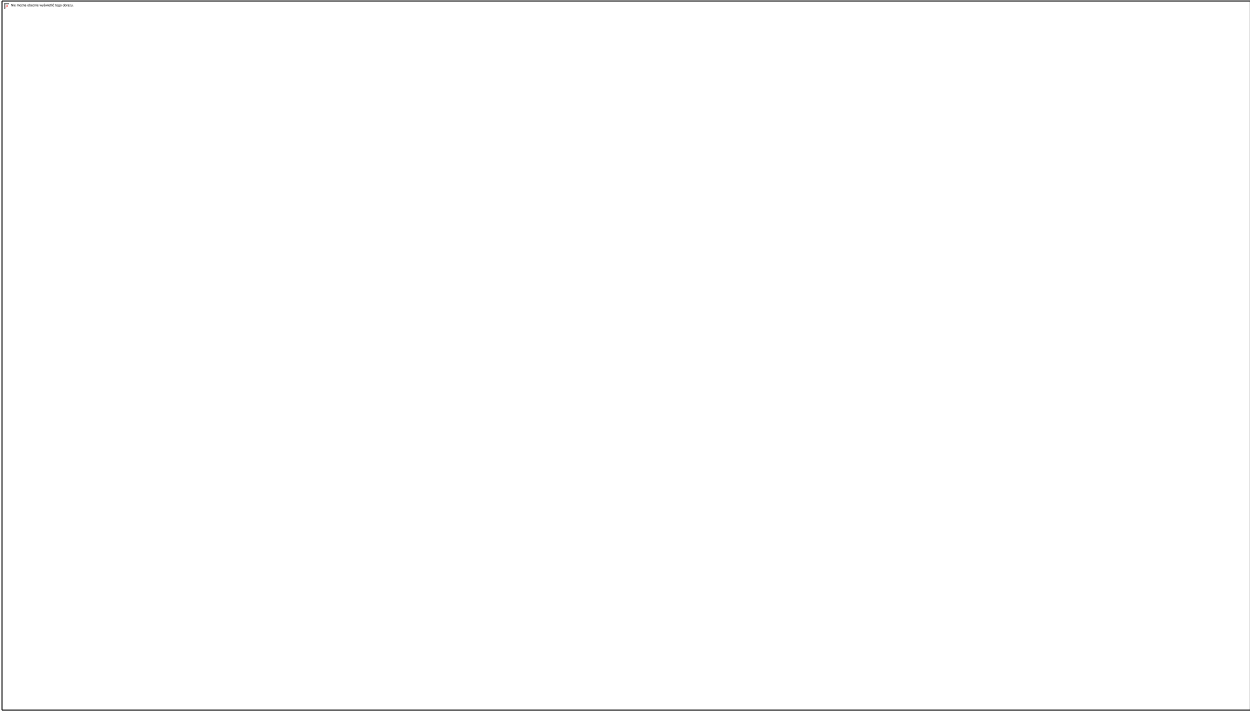
Urodziła się w 1985 roku w Barcelonie. Na lekcje aktorstwa zapisała się po obronieniu doktoratu z politologii i wiedzy o mediach. Zadebiutowała w hiszpańskiej telewizji w serialu „Bandolera” w dramatycznej roli dziewczyny, którą ojczym wykorzystuje seksualnie. Zagrała też w wielu innych serialach. W kinie zadebiutowała epizodem w filmie „Tylko ciebie chcę” w 2012 roku. Od tamtej pory pojawia się i w rodzimych produkcjach i w zagranicznych – zagrała nie tylko w niemieckiej „Victorii”, ale też w rosyjskim filmie „Fort Ross”. Po powrocie do ojczyzny dostała propozycję, by razem z Margaret Nagle („Zakazane imperium”) pracować nad scenariuszem serialu „Bractwo czerwonej opaski” dla stacji FOX. Zagrała w nim też rolę chorej na raka piersi dziewczyny.

Frederick Lau – Sonne

Urodził się w 1989 roku w Berlinie. Na wielkim ekranie debiutował w wieku zaledwie 10 lat. Od tamtej pory wystąpił w ponad 50 niemieckich i międzynarodowych produkcjach. Pośród wielu nagród, jakie ma na swoim koncie, znalazły się niemiecka nagroda filmowa (odpowiednik Oscarów) dla najlepszego aktora drugoplanowego za film „Fala” z 2008 roku czy Grimme Award za najlepszy występ telewizyjny w serialu „New Vahr South”. Polska publiczność pamięta go z „Krwawej hrabiny” Julie Delpy z 2008 roku czy goszczącego niedawno na naszych ekranach filmu „Oh, Boy!” Jana-Ole Gerstera.

BIOGRAM REŻYSERA

Sebastian Schipper przyszedł na świat w 1968 roku w Hanowerze. W wieku 16 lat dołączył do amatorskiej grupy teatralnej. Wtedy zapragnął związać się z tym zawodem już na stałe. Konsekwentnie się o to starał, studiując w monachijskiej szkole teatralnej. W Monachium dostał też zatrudnienie w Teatrze Kammerspiele. Pojawiał się też w niemieckich serialach i filmach, choćby „Angielski pacjent” z 1996 roku czy „Biegnij, Lola, biegnij” z 1998 roku, i serialach. Chęć robienia filmów pojawiła się w nim naturalnie, ale nie była to potrzeba, tylko raczej ciekawość. Zaczął od krótkich metraży, które doprowadziły go do pełnometrażowego debiutu, którym był wyprodukowany przez Toma Tykwera (Schipper zagrał później w jego „Trzy” jedną z głównych ról) obraz „Giganci” z 1998 roku. Kolejnym obrazem był „Mój przyjaciel” z 2004 roku z gwiazdami niemieckiego kina - Danielem Brühlem i Jürgenem Vogem. Następnie przyszedł czas na adaptację klasyki – „Kiedyś w sierpniu” z 2008 roku było oparte na tekstach Goethego. W 2013 roku Schipper otworzył firmę produkcyjną. To w niej powstała „Victoria”, która miała swoją premierę na Berlinale w 2015 roku.

FILMOGRAFIA:

2015 Victoria

2008 Kiedyś w sierpniu / Sometime in August / Mitte Ende August

2004 Mój przyjaciel / A Friend of Mine / Ein Freund von Mir

1998 Giganci / Absolute Giganten